

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára</p> <p>Egész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felétős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKÁNYI ERNŐ.</p> <p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>
--	---	--

Keziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a l k á n y i
Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.
A nyitlitter sora egy korona.

Bűnesetek.

Alsólendva, 1908 július hó 18.

Mindig voltak és lesznek az emberi élet és vagyon ellen intézett erőszakos támadások. Aki azonban az utóbbi idők eseményeit figyelemmel kíséri, lehetetlen észre nem vennie azt, hogy utóbbi időben megdöbbentő módon elszaporodtak az erőszakos támadások az ember vagyonra és életére.

Az ember rettegve veszi kezébe a lapot s borzalommal löki félre, mert csak mindig egy- és ugyanazon megbecstelentítő tünettel találja magát szemben, mely az Isten képeré és hasonlatosságára teremtett embert a vadállattal alábbvalóvá teszi.

Azt mondják, kibontakoztunk a sötétség századaiból, rohamosan haladunk a fölvilágosodottság, a műveltség győzelméi útjain!... Igen, haladunk oly rohamosan, hogy már odáig jutottunk, hogy sem a magán, sem a közvagyon nincs biztonságban, sőt személyünk s legfeljettebb kincünk: becsületünk sincs kellő védelemben. Miért?... Mert beteg lett a társadalom, nagyon beteg.

Az egyik mert éhezik, fázik s talán családja küzd az éhhalállal, hogy a nyomort enyhítse — miután köszívű embertársán nem veszik észre a nyomorult férget, hiába zörget ajtaikon állati önfentartási ösztönétől fízve, megfélemlítkezik az isteni igazparancsolótról s úgy igékszik magán segíteni, ahogy lehet: lop, rabol, végső esetben meg

rablóügyösszákra is vetemedik. Kit terhel ily tetteikké a felelősség? A társadalmat! Igen, azt a társadalmat, a mely nem vette észre, vagy nem akarta észrevenni a nyomort s nem sietett enyhétnyújtó balzsammal csillapítására.

Hja, az állatvédő egyesületek alapszabályaiban nincs szó embervédelemről!

A másik nagy lábon él, tovább nyújtózkodik, mint ameddig a takarója ér, mert — a társadalomnak számottevő tagja óhajt lenni. A társadalom pedig csak úgy veszi észre az embert, ha kellő fényvel mutatja be magát; tehát — akarva, nem akarva — uszni kell az árral, felszínen kell magát tartani bármilyen áron, különben nem fog érni elégei nagy hajtó fát. Ez a kezdet. S a vég? Vagyoni főnk, erkölcsi bukás, öngyilkosság, esetleg — míg a rovacsolás tart — vitorlázás Amerika felé.

Kit terhel ezért a felelősség?! A felelet itt is nagyon egyszerű. A társadalmat, azt a társadalmat, amely annyira bolondja lett annak a hőbortos divatnak, amelynek jelzője: többnek látszani, mint amennyik vagyunk. Azt a társadalmat, mely e beteges hőbortály nap-nap után szedi áldozatait, mint a légyfogyó mész a gondatlan legyeket, az incselkifundozott hájdarabocskára az egerkeket. S mely — mikor már anyagilag tönkretett, becsületünk jó hírnevét föl érte — eltaszít magától, mintha sohse ismert volna, elkerül, mint valami ragályos beteget; s a melynek nincs szíve, nem ismeri az irgalom szavait, a könyörület nemes tetteit. Csak

addig vagyunk valamik, a míg győzzük a molochot taplálni s ha elfogy a táp: vagy arra a lejtőre lépünk, honnan még senki sem tudott visszatérni s elbukunk, szegényen hozva nemcsak magunkra, de a hozzánk tartozókra is, — vagy észreterünk, megállunk s erős elhatározással inkább szakítunk a társadalommal, tulitesszük magunkat hőbortos előlétlein, visszavonulunk csendes háztűzhelyünkhez s teremtünk magunknak nyugodt, boldog, zavartalan életet...

A rettenetes példák szolgáljanak már okulásul és tanulják meg az emberek azt, hogy a nemes egyszerűség, a puritán becsületesség, az élet igényeinek arányba hozása a jövdelemmel — az egyedüli mód arra, hogy boldoguljanak.

Az utcák nevei.

Egyszer valaki egy szobor felállítását indítványozta Alsólendvára. Megkérdeztük tőle, hogy mi célból óhajja ezt, mire azt a választ kaptuk, hogy csakis úgy fejezhetjük ki tiszteletünket és hálaunkat a nemzet nagyjait iránt, ha fiaink és unokáink lelkeiben nem hagyjuk elmosódni emléküket.

Nem tagadjuk, hogy e cselekedetünkkel tarozunk nekik, de a szobor-emelésen kívül van annak száféle módja, hogy miképpen tartssuk fenn lánglelkű apostolaink, szabadságszerető őseink dicső emlékét.

Például az utcák neveivel. E téren igazán nincsen hengegni valók, mert míg másutt a nemzet egy-egy nagyjának nevével keresztelik az utcákat, addig nálunk előráncigálnak holmi árok-

Történet.

Egy kis verandán egy nagy társaságban
Tallakozott egy ifjú, meg egy asszony.
Kérdi az asszony: „Haragszik-e Pista?”
Felélt az ifjú: „Oh dehogy haragszom...”
Szólt az asszony: „Van már egy fiám —
Ha látna milyen kedves kis kölyök.”
Szólt az ifjú: „Holnap atazom
S talán már többé vissza sem jövök.”

Aztán mulattak és meguzsonáltak,
Megsodálták a kis kert rózsáit —
S amikor este otthonkba értek,
Sirt mind a kettő csendesen, sokáig...

Tűskés utját a világnak...

Tűskés utját a világnak
Emelt fővel járom,
Szívembe van zárva rólad
Egy tündérszép álom!

Boldog vagyok, mert hisz hány oly
Szív van még, nagy Isten,
Melynek csak egy vigasztaló
Édes álma sincsen!

Emlékeimből.

— Alsólendva. —
Ira: FERUS.

A tavasz életadó ereje javában fakasztotta a kis virágok bimbóit, midőn a vonat ablakából kinnéve gyönyörrel szemléltem a folytonos változatban élem táruló réteket, hegyeket, völgyeket s erdőkkel takart síkságokat. A langyos tavaszi szellő szárnyán — mint szent ima hangját — hozta felém a mezőkön szántó-vető munkások és a lombok közt virágdo kis madarak dalát. Valami melegség járta át valomat. Amiy változók voltak az élem táruló vidékek, oly változók voltak a gondolataim is. Majd az emberi élet, az ifjú-, a férfi-, az agkor-, örömkö, a küzelem, a mult, a jelen, a jövő gondolata vonult keresztül lelkeimen. Fájdalom fogta el a szívemet, ha arra gondoltam, hogy nem is olyan sokára már nem lesz emléükim a multból, amely kitűn az Isten szabad ege alatt figyelemzetesen benüdüket a rég leltint dalású időkre es arra, hogy a multból okujunk.

Sok régi váromot láttam utközben, már majdnem valamennyi romban hever.

Mindennap leszakaszt az idő róluék egy-egy kövöt, — így egyszer csak a pusztá helyük marad nekik. Emlékük csak a szellőcske örzi meg, hogy csendes esteken a kis virágoknak emésélhesse s ezek tovább adják jóbaratainknak, a kis madaraknak, ök megint közös jóbaratuknak, a

költőnek, aki ezeket dalba öntve lelkesítő példaként zengji el az embereknek.

Két oldalról hegyekkel körülvett síkságra ért vonatunk. Egy kisebbszerű állomásnál megállott. Negyed óra szünetet kiállott a káluz. A vonatban való hosszas tartózkodás nagyon megröptet egész testemet és így örömmel vettem tudt, hogy egy kis időre kiszállhatok és kijárhatom magamat.

A vonatból kilépvé gyönyörrel szemléltem a közelben levő városkát, amely az állomástól északkeleti irányban terült el, — apró kunyhókkal, szőlőkkel, szép zöld lombos fákkal ékített három egymásba tért hegyecske alát. A városka közepe felett egy dombon igen régi vár áll, merően néz a távolba, mintha sötét ablakcséméivel egyre azt lesne, hogy a régi hősök, régi dalák, akik őt egykor mind elhagyták, páncélos öltözeteiben, toporzékoló paripákban nem-e közelednek feléje.

A város keleti oldala felett egy magasabb dombon régi kápolna áll; vén tölgyek hajolnak fölé sűrű lombjakkal, mintha megakárnák védeni az idő, a mulandóság ellen.

Valami kiváncsiság veit rajtam erőt, midőn ezen városkát és vidékét néztem. Csomogmat kiveve a vonatból, nem törődve a kárral, amely az utazás félbeszakításával ért, — begyalogoltam a kis városkára, igaz, meglehetősen sáros uton. Egy egész napot töltöttem itt. Meglehetősen csinos kis városka. A főutcája mindkét felét elég formás emeletesházak állanak. Vannak középfületei is. A lakosság jobbára iparral és kereskedelemmel

utcai egygyűseket és a hazafiasságunkat bizonyító útcá-neveket egyáltalán mellőzzük. Pedig minden szepen neve ki magát, ha a falusi hangzása árok-, alsó-, felső-, szűk-, kerti-, íveges-, fő-, vasuti- és malom-utca! régi nevei egyik-másik szabadságos, költő nevére lennének átvaltoztatva! Ott van például a szabadságosok közül: Kinizsy Pál, Csányi László, Kossuth Lajos, Zrínyi Miklós, Hunyady, Boeckay, Rakocsi Ferenc, Árpád, Rozgonyi, Thököly, Báthory, Bathányi; a kőtők közül: Arany János, Petöfi Sándor, Vörösmarty Mihály, Kistalvár Sándor, Csengery, Kazinczy. Egyik utca nevéét jó volna Hadik nevééről elkeresztelni, a másikat feledhetetlen emlékü Erzsébet királynénkről, de az sem volna rossz, ha városunk szőlőtéről, Zala Györgyről sem feledkezünk meg az utcák új keresztelésénél.

Ezek a nevek mindenesetre megfelelőbbek lennének a mostaniaknál és nemcsak hogy leveleink utcáink porias köztüskéit, de a nagyjait emlékéért is tennék valamt.

Az például még száz év múlva is tudná mindenki, hogy ki volt Hadik Mihály és hogy miért keresztelték el a felső utcát az ő nevééről, de hogy a jelenlegi árok-utca miért árok-utca, holott nincsen benne árok; az íveges-utca miért íveges-utca, holott nem látk benne egyetlen íveges sem; a szűk-utca miért szűk utca, hiszen a másik-utca sem szélese, a malom-utcaban pedig malom nincsen, — azt nem tudja senki ma sem, nemhogy száz év múlva. Egy ilyen fejlődő modern városkának, mint amilyen Lendva a k ar lenni, arra is kellene valamt adnia, hogy az utcák nevei szerencsésen legyenek megválasztva.

Nagyon csodálkozunk azon, hogy mindez nem juttat képviselőtestületünknek már régebben eszébe, tudva azt, hogy egytől-egyig jó magyar ember áll körül szombatontint a városi házi zödpóztos asztál, kik nagyon szivesen hozták mindig adozatot a hazafiasság oltárára. Mindezekhez azonban nem került ez szóba, mert talán még nem szurt senkinek szemet utcáink parlagi elnevezése.

Hisszük azonban, hogy egyik-közeli képviselőtestületi gyűlésen akad olyan városatyá, aki megteszi erre vonatkozó indítványát, s hogy társai között visszhangra talál — abban nem is kételkedünk.

foglalokzik, környékén nagyban folyik a földművelés és a szőlőtermelés. Oszinten megvallva, a bora nagyon jó. Az intelligencia, nagy számmal van képviselve, már a városka kétezer néhány-száznyi lakosságához mérten. No de most jön még csak a java: mennyi szép leánya van benne! Van ott szöke, barna, halavány, rozsaarcu, kicsiny, nagy, kékszemű, éjszmeű, — de valahány, az mind mosolygó, mint a virág.

Hába tagadnánk, nagyon furesza érzéseken mentem keresztül (igaz, a bor is hevitett!) és így kicsiben mult, hogy legalább is harminc szivnek a szükségét nem éreztem...

Delután megnéztem a ven várat, majd egy idősebb emberrel megismerkedve, felmentünk a kis kápolnához. A kápolnát temető veszi körül, onnan gyönyörű kilátás tárult szemünk elé a szomszédos községekre, a murakói és a Stájer hegyekre. Betérve a kápolnába, porral, piszokkal takaró oltárokra, képekre, padokra akadunk. Ismerősem a kápolna egyik sarkába vezetett, egy kis filike rozoga, gyantafüggő léc-ajátját kinyitva, egy ócska, törött üvegi koporsóba mutatott s e szavakkal nyitotta fel a koporsó ajtaját:

— Nézz te uram, ebben a koporsóban fekszik a mi városunk egyik nevezetessége, Hadik Mihály gróf...

Oda lépve, egy rongyos, penészes, poros lepellel takart múmiát emeltem ki a koporsóból. Kérdésemmel ismerősem sok minden szépet mesélt e múmiáról, ki egykor hajazárt lángzó hős és kedveséret életét feláldozó szerelmes volt...

Valami elfogta a szivemet, midőn ezeket láttam és hallottam s szinte átkoztam azt a per-

Tollfuttában.

Tízéves találkozó.

Napról-napra olvashatjuk, hogy iskolások, akik együtt érettségiztek, tíz vagy husz év múlva találkoznak. Egy ilyen találkozás a következőképpen folyik le:

(Színhely: Egy vendéglő, ahol az iskolatársak bankettre összegyűltek. — Személyek: Az iskolatársak.)

Elő s d i k: Szervusz, szervusz kedves barátom. Ejnye, hogy is hívták?

Más o d i k: Koros István vagyok...

Elő s d i k: Áhá, csakugyan! Nagyszerűen nézel ki!... Aig változtal...

Más o d i k: Te sem változtál, kedves Pali...

Elő s d i k: Ódon vagyok... Söhajót Ódon...

Más o d i k: Nefem mondd? Emlékszem reád... nagyon jól... Mi vagy?

Elő s d i k: Orvos akartam lenni — hivatalnok lettem.

Más o d i k: Nagyszerű! Én katona akartam lenni és ügyvéd lettem. Ki az a pap ott?

Elő s d i k: Az Kádár Jenő... tudod, aki mérnök akart lenni.

Más o d i k: Áha! Hát a Gyulából mi lett, aki pap akart lenni?

Elő s d i k: Az kereskedő... Ott ill a kegyelmes ur mellett.

Más o d i k: Kegyelmes ur? Ki az?

Elő s d i k: A Katona Szigfrid.

Más o d i k: (halkan): Az az oktondi, a ki mindig a számapadon áll?

Elő s d i k: (halkan): Az. Söhaz tudta a leckéjét.

Más o d i k: Nem. A Bognár János csinálta meg a legelőbb helyette...

Elő s d i k: Igen... igen... Bognár prematurus lett...

Más o d i k: Emlékszem reád... Hol van? Nem látom...

Elő s d i k: Nincs itt... nem jöhettél el... nem volt pénze vasat... Valahol neptantó...

H a n g o k: Csend! Csend! Halljuk!

Ü n n e p i s z ó n o k: Üdvözöllek benneteket kedves barátaim! És üdvözölöm azt, aki szerény körülmé megtszítette megjelenésével...

M i n d (lelkessélen): Eljen Katona Szigfrid!

S z ó n o k: Ugy van, éjjen Katona Szigfrid, aki mit dicső mintá ragyog előttünk, hogy a szorgalom, a tudás, a képesség, az ész és jellem ölelkesze, amelynek a kegyelmes ur mind a már tanuló korában is igazi példája volt... mily magas polera emelheti az embert.

M i n d: Ugy van! Ugy van!

(Sietnek a kegyelmes ural kocscintán.)

PETUR.

Kereskedés emberhussal.

— A bűnös Alsólendva. —

Talán szokatlanul hangzik, de nem tagadhatjuk, hogy egyes tekintetben kezdünk a bűnös nagyvárosok kitaposott ösvényén haladni. Amit idáig csak sejtetni mertünk, azt ma már biztonssággal állíthatjuk: Alsólendván az erkölcsi élet arra a züllő ösvényre terelődött, amelyre eddig csak a nálunknál sokkal nagyobb, sokkal romlottabb városoknak volt szabadalmuk. Vigan folyómlánk is a leányvásár, az emberhussal való od üzérkedés, nem is titokban, sőt nagyon is nyilvánosan.

Az eszakká apró bűneit, a csavargó leledényok szemérmetlen kicsapongását most nem említjük. Ezek régi bajok ugyan, de van, ami meg ennel is rettenetesebb: mikor tapasztalatlan, alig kifejődött fausi leánykát visznek a vásárra.

Egy ilyen kerítő-nő (fővárosiasan: korasasszony) üzemleire jött rá a „Alsólendvai Hírado”. Többnyire ártatlan fiatal leánykák az adozatok, akiket a lelketlen kerítő különféle ürügyek alatt a vásrba csal és itt jó pénzért eladja őket. A kerítő maga sem tartozik a legerkösebb nő-személyek közé, mert amíg az idő meg, nem viselkedik, hanem elhettelen leány elhurcolta és is szivesen szóba állt a férfakkal. A lakása itt van egyik környéki faluban, innen kők az üzleteket is. Minden helyen egyszer megelienk utáncok, lekeresi az ismerős helyeket és beajánlja a vele hozott „portékat.” A portékat képviselő leányka pedig csak későn tudja meg, hogy miért hozták a vásrba s ha közöttük akad olyan, aki visszatúsítja a kerítő bűnös ajánlatát, ezt előbb tü-fa ígergetésével, majd fenyegetésekkel megnyeri magának. Így járt egy K. J. nevű 14 éves fausi leány is, aki sirva panaszolta el szünelmas esetét. Ott becsalta egyik korszmba, ott lefatta, s a magvai színté elhettelen leány elhurcolta egy garzonlakásba. Hogy kibe, azt K. J. nem tudta megmondani, bár nagyon szeretiük volna tudni. Nem hisszük, hogy a hatóság ne tudna e meg-megismeltől, vérázító csestrol. Különösen országos vásrkok alkalmával terjeszti ki tágabb keretben üzletkört a kerítő, amikor kevésbé fellünlően működhetik. Ismeretsegen van a város csaknain minden Dunajvári s bejáratos minden jobb legénylaksaba.

Nem utólsó eszt az sem, mikor egy vele hozott leány kétségbeesett védekezései akart szabaddul fölé s az utolsó percben megszökezik mellette, a csendőrségrez akart menekülni. De aztán — nem tudni mi okból — nem kereste fel a csendőrséget.

Ezek mind olyan dolgok, amik nem maradtak megtorlatlanul. A hatóságnak kötelessége, hogy megtszítta közéletünk az ilyen kétes alakoktól. Elvárjuk tehát től, hogy végre jár a hasonló dolgoknak s a lélekkufarok elnyerk jól megérdemelt büntetésüket. E tisztázati munkában — ha kell — szivesen állunk szolgálatára...

Az alsólendva — nagykanizsai vasut ügye a megyeyülésen.

Zalaegerszegről írják: Zalamegyve törvényhatósági bizottsága kedden délelőt rendkívüli gyűlést tartott, melyen mintegy 120 bizottsági tag jelent meg. Bathányi Pal gróf főispán a gyűlést megnyitván, előterjeszték a három pontból álló tárgysorozat első és legfontosabb pontját, a „nagykanizsa — leténye — alsólendvai és a pápa — síemegi h. é. vasutak kiépítésére felajánlott segélyszegkek beszerzése céljából egy százalek megyei pótdó adó kivetésé-ről.

A körgyűlés 72 szavazattal 9 ellen a pótdó adót megszavazta.

Mintegy 30 jelenvolt bizottsági tag tartózkodott a szavazástól, bár egy részüik előzőleg kinyilatkozta, hogy a vasutépítés mellett foglal állást. Ugy látszik, ezek felszöreye voltak attól hogy a vasut ellen szavazó kilenc meggyebizottsági tag erősen védte a maga álláspontját.

HIREK.

— **Halálozás.** Nunkovics Sándor, a letenyi járásbírósgazd népszerű bírja, e hó 15-én éjjel szívvelébe következtében hirtelen elhunyt. — Halála mely részvételt keltett az egész vidéken, mert Nunkovicsot tekintetű modorúat és ritka egyéniségétől valósalág bírálvára a letenyi járás népe. Temetése orrálási részvét mellett tegnapelőtt ment végbe.

— **A zalavármegyei községi és körjegyző egyesületé** folyó hó 28-án délelőtt 9 óráig kezdődött Keszthelyen évi rendes közgyűlést tart. Tárgyalni fogják a nyújtandó szabályzatot, a segédjegyzői állások szervezését, a „segéd” címnek megnevezését, inokai állások segélyeztetését és a tüzrendesítési szabályrendeletet. — A tanácskozásnak 28 pontja van. Végül az Amazon szállóban társasábe lesz.

— **Ovoda-vizsga.** Mint említettük, a helybeli községi ovoda szokásos évi vizsgálja nagyobb ünneppé keretében ma délután 5 órakor lesz a „Csipkés” kerítésben. Akik érdekel a kicsinyek elomnetele, jöjjen el, Horváth Lajosné ovónő gondoskodik arról, hogy mindenki jól mulasson. — Vizsga után tánc is lesz.

— **Mezőgazdasági tanfolyam.** A nyári szimbióban rendezendő mezőgazdasági tanfolyamra Zalavármegye területéről a következők tanítottak: Csikó József, Szilágyosmónóra. Sárvay József szentadorján, Maccsuga János szobocinai, Horváth Jenő petenházi, Pollák István perlati tanítók; Somogyzentimréről: Horváth József kotóri, Györky Jenő eszterényi, Magyar Károly úndvari, Horváth János sójtóri, Pozsgay Vendel bagonyi s Begedy Béla egyedüli tanítók; Csákvárra: Kemény Sándor zalaszántói tanító; Békéscsábára: Gabriél Pál balatonedericsi és Kiss Márton salomvári tanítók.

— **Olcso húz, olcso bor.** Alig hogy napvilágot látott legutóbbi számnak, amelyben éppen az aránytalanul drága hús ellenirunt, máris tapasztalhattuk, hogy többször — és indokolt — felszólalásunknak megvan a látszata. Egymást után szállították le mészárosaink a marhahús árát, és azért egymás után, mert még e téren is konkurrenciát akartak a drága mészárosaink. Eszerint ma a marhahús 48 fillereket olesőbb, mint két hetet ezelőtt, ami eléggé derék dolgok, ha elképzeljük, hogy ezzel a szegényebb népszólyt képviselő munkáseladók asztalára is jutattunk — ha nem is minden nap, de legalább egyszer egy héten — egy jó falatot. Az olcso húshoz pedig — ez a világ rendje! — olcso hús is dukál, arról meg korcsmárosaink gondoskodnak, hogy ez is meglegyen. A husárak sülyedével egyidőben leszálltak a bor árak is, de ez sem minden konkurrencia nélkül. Egyik korcsmáros tíz, a második tizenkét, a harmadik — tíz — pláne — tizenöt krajcárért szállította le az asztalra bor árát, így akarván az olcso hús mellé egy kis olcso borhoz juttatni a szegényebb népszólyt. — Lám, lám, mi eddig azt hittük, hogy a nagy drágaságnak muszáj lenni és ma végre kisült, hogy már régóta jótalannul sarcolták meg bennünket a mérérdraiga hússal és a lehetetlen ár borral.

— **Katonai léghajó határunkban.** Szombat reggel 4 órakor érdekes látványban volt részük az Alsólendva környékén lakó földművelőknek, akik a hajnali órákban már a mezőkön dolgoztak. A község határában ugyanis egy katonai léghajó ereszkedett le. A léghajó kosarában három ember volt: egy tüzérhadnagy, egy gyalogos kapitány és egy fohadnagy. A léghajós útszék a reggeli vonattal Bécsebe utaztak.

— **Kálmánita kegyurak.** Nem mindennapi eszt történt meg Alsólendva közelében egy bírtokparcellázás alkalmával. A métekpesztúai uradalom két vagyonos polgár megvásárolta az új bírtokosok azonban nem tartották meg az uradalmat, hanem egy vidéki takarékpénztár finanszírozása mellett parcellázták. A bírtokot 749 örségi kálmánita polgár vette meg, akik földjüket mindjárt rendbe is hozták, a szükségesekel föl-

szerelték. Ekkor tudott ki, hogy a parcellázott uradalom meg van terhelve a nagydolányi r. kath. plébánia kegyuri terheivel, amit a parcellázó új tulajdonosok az örségi kálmánita vevők előtt elhallgattak. Részint ezért, részint pedig kálmánita vonalka hűközve az örségi megadották a kegyuri terhek viselését. Ekkor a szombatbeli egyházm. zveit hatóság nagydolányi plébánia jogának érvényesítésére próbta fogva új földtulajdonosokat. Három fórumot megjárt az ügy, s végre a miniszterumba került. A miniszp éreztet le a miniszterum döntése, mely szerint a parcellázott méteknéi uradalom örségi tulajdonosait a kegyuri terhek viselésében elmentesztelte. Így aztan egy sereg reform után gazda lett a dolányi róm. kath. plébánia kegyura. Éa megfizetését meglegelőt terhet rő a gazdára, mert az ügy tisztázása alatt a kegyuri tartozások mintegy nyegyszer koronára szaporodtak. A parcellázás által keállt ezen bonyodalmak ellenkelen foglalkoztak az Örség lakosságá és az érdekelte gazdákat ma már nem minden humor nélkül csak „kegyuraságoknak” hívják az örségi kálmániták.

— **Nagy vihar** vonult el most csütörtökön Páka határa fölött. A vilám a környéken több helyen lefűtt, egész az órák felmorgolnyorába s a perendázat egy részét meggyújtotta. A tüzet csakhamar észrevették a falubeliek, értesítettek a titólkáló, akik eloltották.

— **Szélhámos csalo.** A megelhetés piszkos módját használta Szabó Károly munkanélküli csavargó. Elegethán kiöltözve bejárt a Balatonvidéké és mint vincerellósokig igazgató, vagy mint szőlőseti felügyelő mutatta be magát és a könnyen hívó földműves szőlősgazdákat és vincerelléket alaposan becsapta. Az ál-igazgató ur mint a földműv lésségi miniszter megbízottja és kiküldötte nagy szakteleppel bíralgató a szőlőket, megvendéceltette magát, utasításokat, utbaigazítókat adott, sőt pénzelt is megzsolarta a hiszékeny parasztokat. — Egy ilyen tudományos előadás alkalmával azonban a csendőrség nyakoncsapta az igazgató urat, aki most már a hívóson gondolkodhatik szakelőadónak.

— **Hatósági mérszárék.** Zalaegerszegen a hatóság a múlt hetet megjelölésére hirta meg az ottani mérszárékokat. A tárgyalás előtt azon körülmény volt, hogy a mérszárékok nem akarták a hús árából engedni, s mivel a hatóság nem tudott velük békés uton megegyezést jutni, ő maga állított fel mérszárékeket. Az első zalamegyei hatóság mérszárékeben azóta a kimért marhahús ára: kiöntként a következők: Elsőrendű marhahús 88 fillér, másodrendű 80 fillér, harmadrendű 72 fillér, tisztítatlan vesepcsenyéje 1 K 04 f, teljesen tisztított 2 K, 102 32 f, maj 35 f, borjúhús eleje 96 f, hátulja 1 K 04 fillér.

— **A Központ-kávéházból.** V e n d é g: Pikkoló, megfizetnem én már az utolsó poharatam?

— **Béla pikkoló:** Még nem!
V e n d é g: Hogy mered te azt állítani?
Béla pikkoló: Hiszen az utolsó poharat még be sem hoztam!

— **Borzalmas szerencsétlenség** történt e hó 16-án délelőtt a túrjai és cívóiak (Zalamegye) állomások között. Rövid tudósítói jelentés szerint a pályatesten több munkás a sinek javításán fáradozott, midőn egy kavicszállító vonat arra haladt. A munkások közül hatan — hogyan, hogyan — nem vették észre a teljes mentesbességgel közlekedő vonatot, hanem tovább dolgoztak s csakis így történhetett meg, hogy a vonat mind a hat munkást elütötte s mind a haton keresztül ment. A munkások közül ketten holtan maradtak a sinek között, a többi négyen pedig halálos sérülést szenvedtek. A munkások többnyire családok emberek, kiknek gyermekei aznap hiába várták haza a kenyérszék apát.

— **Elioppot tehén.** Nagy szerencsétlenség érte Balog István nemesnépi (alsólendvai járás) lakót. Hason estendő óta felteve özött Riska tehénét kedden éjjel, amíg ő az igazak álmat aludt, valaki ellopotta. Reggeire hűt helye sem volt a Riskának. Balog uran nagyon elbusolta magát a Riska után, beballagott Alsólendvára és itt elpanaszolta sulyos baját. A tolvaj keresik.

— **A belatincni jegyzőválasztást** megfeltebtezhék néhány — a választás alkalmával előfordult — állítólagos szabálytalanság miatt. A feltebtezhők erősen bíznak abban, hogy a feleletes forum semminnek jelenti a választást s új választást kell leírni Belatincban.

— **Öngyilkosság.** A Brüll Mór-féle zalaegerszegi telegelőtelőt dolgozik Nagy József tég-lész. Szorgalmas munkás, csak egy é a munka e keze alatt. A mint már szokás, úgy meg sedékeknek a teglévaltesben. Történetesen csinos az a nő személy, aki véletlenül Nagy mellé került az idegyárban. Nagyja asszonyom, akit tudni oktat-elek, nekülvé, rossz szemmel nézte férfiak kezét, ha azok való barátságos modortá Gyárkan szemrehányást is tett e mátt Nagyknak, aki azonban csak mosolygott az asszony féltékenykedésén. Mult szerdán megismételte az asszony a szemrehányást, a miből zavartatás támadt. Nagy ekkor egy kis szíverősítő után látott és mikor már jól felöntött a garatra, azt a kijelentést tette asszonyának, hogy most megöli magát. Bement a szobába, borotvát vett elő és azzal el akarta vágni a nyakát. Az asszony ideje korán észrevette férje gonosz szándékát és megállításította azt. Nagy sebesülése nem volt életveszélyes, a horzátástól ápolás alá vettek; mindazonáltal végrehajtotta sófét tervét: megalkalm pillanatban kiszökött a szobából s a konyhában felakasztotta magát. Mire észrevették, már halott volt.

— **Szerkesztő-változás.** A Nagykanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” c. hetilap szerkesztésélt lapunk egyike régebbi jótallu munkatársra, Kertész József nagykanizsai tanár vette át.

— **Tüzeset.** Csesztregre e hó 13-án, hétfőn hajnali 4 óra tájban kigyuladt Szánitz Márton ottani lakó háza s a közében volt két istálló is elegezt. Az ottani csendőrség a nyozozas folyamán azon meglepő eredményre jött, hogy egy, a leégett épületközt messzebb álló ház padlálására minden értékesbét ágymentit és egyéb ruhameit felhordták, melyre nézve Szánitz neje a csendőrköt előlt beismerle, hogy azokat ő s férje júlta a küz küteszt megelőzőleg takarították ki a lakszobából. Továbbá az alig valamit örök építettek, ilyen levő ingóságok és termények összesen 2700 forint értékűre tárolást, melyek közül némelyekből az a biztos gyanú merült fel, hogy Szánitz és neje a tüzelt szándékosan idézték elő. Előbbi a bíróságnak átadott; utóbbi fejlejtett.

— **Egy kis gyermek szerencsétlensége.** Folyó hó 14-én, kedden délelőtt özv. Simon Imréné kerkaufalut lakós a padlásra ment, hogy a főzéshez szükséges lisztet onnan lehozza. Amint a padlászól le akar jönni, a lába elcsuszott és eldült. Eppen akkor ott játszódozott özv. Simonné 7 éves Etelka nevű unokája, kire a látra révesen agyonütnötte. — A vizsgálat folyik.

— **Csendélet Rédciben.** A rédcisi vasutállomás közelében lévő Kancsal-fele korszomban ismét vrt alyot. Embervér. — Vasárnap néhány jökdölvői fiatal kverterkőzött a korszomban. Ivs közben előhozakodtak a politikával, leánnyal, vallással s a nagy vitának az lett a vége, hogy összevették a koronát és háztartást a legények. A verékeköz közli Túske József járt el a korszszababb, mert őt több helyen megsértették s a fogant is kiverették. A tettesek Domján Pál, Domján István és Zsoldos Gyula rédcisi legények voltak, kiket átadták a helybeli járásbírósnakb.

— **Körkép szép Magyarországnál.** Hazánkban a szegény élembeték szabadon futkuznak szerke-szté. Legutóbb egy katori negyvenéves elmebajos nő szökött meg. A körözés azt mondja, „hogy lábán két lakattal kapcsolt láncot, dróttal megerősítve viselt, amely szököhöz is rajta volt.” Igazán szép állapotok. Közésk hányában a szegény örültek meg kell láncolni, lakattal ellátni és dróttal megkötözni.

— **A szentgyörgyvályi csodadoktor.** A kuruzslás lelkiismeretlen mesterségét tűze már rég idők óta Szabó Lajosné szentgyörgyvályi asszonya. Tudomány, mely a különféle hókusz-pókuszokozon kívül a ráimadkozásban merült ki, messze földön ismeretes volt s fanatikus biza-

legjobbnak bizonyult az összes sósbor-szesz-készítmények között.

A valódi Francia sósbor-szesz

Ára korona. Kapható

Fuss F. Nándor gyógyszertárában Alsólendván.

lommal voltak érintés az emberek. Legjobb gyakorlata az írást és kifémított lábak körül volt neki, amikor egy kis kutyavéllel és rátmádkozással úgy kijavította a beteg lábakat, hogy a szegény kiensék legelőbb egész életét át nyogi a járást. Így járt Gödör Gáborné szentgyógyvölgyi asszony is, akinek fájó lábát annyira elrontotta, hogy szakértő orvoshoz kellett fordulnia. Csakhamar aztán lepre került a családoktor, ki-vallatták, mire elmondta, hogy már egek óta folytatja a kurzusát jól jövedelmező mesterségét. — Megindítottuk ellene a büvándi eljárást.

— **Hamis aranyak.** A nagykanizsai rendőrség értesítette az itteni csendőrséget, hogy Kanizsa vidéken ismeretlen tettesek hamis arany-pénzt hoztak forgalomba. A hamis pénz egyik oldalán kettője van, a másikon Victoria angol királyné arcképe látható, rézből készült és így teljesen értéktelen.

— **Tolvaj katonák.** Kóser községbe volt kivezényelve Fabian József pallinai menekeslata. Fabian ugylatszik nem volt melegelede a napi zsoldjával, mert — mint tudósított írja — egy szep napon feltörte Kozsoltzék Sándor ottani kormandus lakását s ottan 200 korona készpénzt emlelt. Turpissága azonban kiderült s feljelentették az ezrednél.

Szerkesztői üzenetek.

Regnata. Nagykanizsa. Talán a jövő számban. H. L. Komarváros. Szívesen látjuk hárnikor Alsó-lendvát, de aztán betartsa ám az ígérteit. En talán meg azelőtt felkeresem. — A verseket köszönöm. Udolmet!

329 1908. végreh. sz.

Arverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy az alsólendvai kir. járásnak 1908. évi V. 116. l. számu végzése következtében Karabélyos Elek ügyvéd által képviselt Alsólendva-Videki lakarekpenztár t. t. javára Sohárd Károly és társa ellen 1000 K. s jár. erejéig 1908. évi febr. hó 8-án fogantottot kieligítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2360 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, zsarvasmárhák és szobatorok nyílvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. járás-bíróság 1908-ik évi V. 116.5 számu végzése folytán 1000 kor. tőkekövetés, ennek 1907. évi dec. hó 21. napjától járó 6% kamata, 1/300 váltóidj és eddig összesen 121 kor. 05 fillérben bíróság már megállapított költségei erejéig, Bak-sán, alperesk lakásán leendő megtartására

1908. július 31. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igények, szükség esetén becsárón alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kieligítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1908 július 11-én.

Andrócsesz, bír. végrehajtó.

Kitűnő minőségű

új zongorákat, pianinokat

— valamint átadászítottakat — igen jutányos áron elad s bármely régi hangszer átteserél
Schmidt Ede kar-mester Csáktornya.

Egy jó házból való fiu

tanoncnak

felvétlik 3 évre ruházás nélkül, 4 évre ruházással. Cím: Weisz Béla kereskedő Bellatincz.

Ajánlható czégek.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemégek-, létez-velenem-magvak, ugyszintan norinberg-, ügyes és porcellán-kereskedés. — Dzsák-, épületár- és szenraktár.

ASCHEHL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervet készíteset, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait előrendű fővárosi építésznek szerezte.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kesz ferfi-és női cipökben.

BOBS ISTVAN kőtelgyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomás mellett. Kitűnő konyha, jó borok, frissen espaltt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA süteője.

ECKER PÁL kalapos.

EPPINGER SAMU téglyagyáros Alsólendván. Téglok és szindelője a legtartosabb kivitelben készíltetnek.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

Idői Mautner-fele magvak FREYER LIPOT kereskedésében kaphatók.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemégek-, rövid-norinbergi-, ügyes- és porcellán-árú kereskedése 1908 május 1-én a foton (Iváncs-fele házban, a templom attéleiben) megnyílt.

GERENCSEI GYÖRGY teglamester Zalaezerzegen (Városi teglagyár.) A legjobb minőségű fale-cserop hárnikor rendelhető nála.

GERICS JÁNOS kocsifőnök. Készít és raktaron tart mindennemű kocsirat. Ugyanott 400 gümölcsöskész-kerül eladásra. Olcsó árak!

HALASSY BÉLA köröm- és kocsikovács.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HORVATH IVAN vendéglős Turinischán.

HORVATH LAJOS borhely-, illatszerek raktára.

HEGEDŰS SANDOR építész- és bútor-asztalos.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva—Hosszafu-lan. Elvállal minden e szaknába vago munkát.

KÁRDOZ TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafulaban. Kitűnő magvak ete-lék, jó borok, frissen espaltt sör.

LEVASICS FERENC építőipáros.

LEVASICS MARTON pékmester, Vasuti-útn, Mayer Odón óras és ókszerész. Nagy raktár china-ezüst áruban.

MANDELBAUM MÓR rófos- és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden e szaknába vago munkát úgy helybe, mint a vidéken.

MUHR LAJOS vendéglője a „Csipkesház” Hosszafulaban.

MURSIKS LAJOS építőipáros. Elvállaja minden e szaknába vago munka lelismertetes készíteset.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dolány és szivar nagy-árúda.

REICHENFELD SANDOR mérésáros és berkoesi-tulajdonos.

REICHENFELD EDE kereskedő és vendéglős Lendva-Ujfaluban.

SCHWARCZ KÁROLY bórkereskedő és szikviz-gyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (u. p. Kerka-szentmiklós).

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és bórkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalaabán.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz-és cement-raktára és cement-árú készítese.

WORTMAN BENŐ rófos- és divatárú-kereskedése. Nagy raktár halotti és temetkezési kellekékben.

Őzy. TUSKE FERENCNE vendéglős.
WOLFSOHN HENRIK központi kávé.
WEISZ ZSIGMUND előrendű ferfi-szabó. — Kesz-ferfi-és gyermekruhák gyári raktára.
WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Turinischán.
ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett (ódrász-terme a Fő-utcaban (Tivadar-fele új ház).

Házeladás.

Alsólendván, a templom közelében egy 1 emeletes, 3 ével ezelőtt épült s 10 évig adoménes csinos LAKÓHÁZ, mely 1100 korona házbért jövedelmez évenként, más vállalat miatt 12.000 korona vételárért azonnal ELADÓ. — Bővebbet: Sipos Lajos bádógos Alsólendva.

KRALL MÁTYÁS gépműhelye Csáktornya, Kossuth Lajos-utca 9. szám.

ELVÁLLAL: mindennemű gazdasági gépek, benzín-motorok, szivattyúk és kutak javítását a legjutányosabb árak mellett.

Motorjárművek, motoroképkár, kerékpár, és minden-nemű VARRÓGÉPEK szakszerű javítása gyorsan és pontosan eszközözötnetek.

Legjobb gértármay pneumatik, motoroképkár-, ke-rékpár-, és varrógéprekz állóandon raktár.

ACCUMULÁTOR-TÖLTŐ ÁLLOMÁS!

A Szenháromság közelében egy 3¹/₂ kat. hold

szőlő

kőházzal, gyümölcskerttel és szántó-földdel együtt eladó.

Cím: Varga Sándorné postamesternő Belicza (Csáktornya mellett).

307 1908. végreh. szám.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági vjhajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy az alsólendvai kir. járásbíróságnak 1908. évi V. 428. l. számu végzése következtében Karabélyos Elek ügyvéd által képviselt Domján Mária és társai javára Iszakócz község ellen 355 kor. 59 fill. jár. erejéig 1908. évi junius 10-én fogantottot kieligítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt következő ingóságok u. m.: egy „Valser”-féle tűzfűcskendő nyílvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. járás-bíróság 1908. évi V. 428.2 számu végzése folytán 355 kor. 59 fill. tőkekövetés, ennek 1908. évi apr. 21. napjától járó 5% kamata, és eddig összesen 88 kor. 25 fillérben bíróság már megállapított költségei erejéig, Iszakóczon a község-bír házálan leendő megtartására

1908. július 29-ik napjának d. e. 10 órája

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igények, szükség esetén becsárón alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kieligítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1908. júli. 11-én.

Andrócsesz, kir. bír. vjhajtó